

"למוד הוא עמלק ליפול למחר"

(מדרש שוחר טוב על מגילת אסתר)

א. שמות | פרק יז

(ח) ויבא עמלק וילחם עם ישראל ברפידם: (ט) ויאמר משה אל יהושע בחר לנו אנשים וצא הלחם בעמלק מחר אנכי נצב על ראש הגבעה ומטה האלקים בידי: (י) ויעש יהושע כאשר אמר לו משה להלחם בעמלק ומשה אהרן וחור עלו ראש הגבעה: (יא) והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל וכאשר יניח ידו וגבר עמלק: (יב) וידי משה כבדים ויקחו אבן וישומו תחתיו וישב עליה ואהרן וחור תמכו בידי משה אחד ומטה אחד ויהי ידיו אמונה עד בא השמש: (יג) ויחלש יהושע את עמלק ואת עמו לפי חרב: פ (יד) ויאמר ה' אל משה כתב זאת זכרון בספר ושם באזני יהושע כי מחה אמתה את זכר עמלק מתחת השמים: (טו) ויבן משה מזבח ויקרא שמו ה' נסי: (טז) ויאמר כי יד על כס י-ה מלחמה לה' בעמלק מדוד עד: פ

ב. שמואל א' | פרק טו

(ט) ויחמל שאול והעם על אגג ועל מיטב הצאן והבקר והמשנים ועל הפרים ועל כל הטוב ולא אבו החרימם וכל המלאכה נמבזה ונמס אתה החרימו: פ (י) והיה דבר ה' אל שמואל לאמר: (יא) נחמתני כי המלכותי את שאול למלך כי שב מאחרי ואת דברי לא הקים ויחר לשמואל ויעק אל ה' כל הלילה: (יב) וישכם שמואל לקראת שאול בבקר ויגד לשמואל לאמר בא שאול הכרמלה והנה מציב לו יד ויסב ויעבר וירד הגלגל: (יג) ויבא שמואל אל שאול ויאמר לו שאול ברוך אתה לה' הקימתני את דבר ה':

... (לב) ויאמר שמואל הגישו אלי את אגג מלך עמלק וילך אליו אגג מעדנת ויאמר אגג אבן סר מר המות: ס (לד) ויאמר שמואל כאשר שכלה נשים חרבך בן תשכל מנשים אמך וישסף שמואל את אגג לפני ה' בגלגל: ס

ג. שמואל א' | פרק ל

(י) ויבם דוד מהנשף ועד הערב למחרתם ולא נמלט מהם איש כי אם ארבע מאות איש נער אשר רכבו על הגמלים וינסו:

ד. אסתר | פרק ד

(א) ויאמר מרדכי להשיב אל אסתר אל תדמי בנפשך להמלט בית המלך מכל היהודים: (ב) כי אם תהרש תחרישי בעת הזאת רוח והצלה יעמוד ליהודים ממקום אחר ואת ואת אביך תאבדו ומי יודע אם לעת בזאת הגעת למלכות: (ג) ותאמר אסתר להשיב אל מרדכי: (ד) לך כנוס את כל היהודים הנמצאים בשושן וצומו עלי ואל תאכלו ואל תשתו שלשת ימים לילה ויום גם אני ונערתי אצום בן ובתן אבוא אל המלך אשר לא בדת וכאשר אבדתי אבדתי: (ה) ויעבר מרדכי ויעש ככל אשר צוה עליו אסתר: ס

ה. אסתר | פרק ה

(א) ויהי ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות ותעמד בחצר בית המלך הפנימית נכח בית המלך והמלך יושב על כסא מלכותו בבית המלכות נכח פתח הבית: (ב) והיה כראות המלך את אסתר המלכה עמדת בחצר נשאה חן בעיניו וישט המלך לאסתר את שרביט הזהב אשר בידו ותקרב אסתר ותגע בראש השרביט: ס (ג) ויאמר לה המלך מה לך אסתר המלכה ומה בקשתך עד חצי המלכות וינתן לך: (ד) ותאמר אסתר אם על המלך טוב יבוא המלך והמן היום אל המשתה אשר עשיתי לו: (ה) ויאמר המלך מהרו את המן לעשות את דבר אסתר ויבא המלך והמן אל המשתה אשר עשתה אסתר: (ו) ויאמר המלך לאסתר במשתה היין מה שאלתך וינתן לך ומה בקשתך עד חצי המלכות ותעש: (ז) ותען אסתר ותאמר שאלתי ובקשתי: (ח) אם מצאתי חן בעיני

המלך ואם על המלך טוב לתת את שאלתי ולעשות את בקשתי יבוא המלך והמן אל המשתה אשר אעשה להם ומחר אעשה כדבר המלך: (ט) ויצא המן ביום ההוא שמח וטוב לב וכראות המן את מרדכי בשער המלך ולא קם ולא זע ממנו וימלא המן על מרדכי חמה:

ו. אסתר | פרק ט

(א) ביום ההוא בא מספר ההרגים בשושן הבירה לפני המלך: ס (ב) ויאמר המלך לאסתר המלכה בשושן הבירה הרגו היהודים ואבד חמש מאות איש ואת עשרת בני המן בשאר מדינות המלך מה עשו ומה שאלתך וינתן לך ומה בקשתך עוד ותעש: (ג) ותאמר אסתר אם על המלך טוב ינתן גם מחר ליהודים אשר בשושן לעשות בדת היום ואת עשרת בני המן יתלו על העין: (ד) ויאמר המלך להעשות בן ותנתן דת בשושן ואת עשרת בני המן תלו: (ט) ויקהלו היהודיים היהודים אשר בשושן גם ביום ארבעה עשר לחדש אדר והרגו בשושן שלש מאות איש ובבזה לא שלחו את ידם: (טז) ושאר היהודים אשר במדינות המלך נקהלו ועמד על נפשם ונזח מאיביהם והרג בשנאייהם חמשה ושבעים אלף ובבזה לא שלחו את ידם: (יז) ביום שלשה עשר לחדש אדר ונזח בארבעה עשר בו ועשה אתו יום משתה ושמחה: (יח) והיהודיים והיהודים אשר בשושן נקהלו בשלשה עשר בו ובארבעה עשר בו ונזח בחמשה עשר בו ועשה אתו יום משתה ושמחה: (יט) על בן היהודים הפרושים הפרושים הישבים בערי הפרושים עשים את יום ארבעה עשר לחדש אדר שמחה ומשתה ויום טוב ומשלוח מנות איש לרעהו: פ (כ) ויכתב מרדכי את הדברים האלה וישלח ספרים אל כל היהודים אשר בכל מדינות המלך אחשוורוש הקרובים והרחוקים: